

Entrada

Espurnes

Per MartaF el dj., 18/11/2021 - 09:00

«Si goséssiu saber, tant com goseu posseir!» Carles Riba.

Sabies que les abelles mai no abandonen els nius si hi ha cries a dins? A l'illa de La Palma, s'hi han tancat hermèticament, segellant-ne les parets amb pròpolis per impedir que hi entri la cendra volcànica. Moltes han sobreviscut fins a cinquanta dies sepultades sota la lava. Aquesta és la pregària de la natura: allà on el rusc és el símbol de comunió, baluard de la fidelitat.

Meravelles com aquesta no compten, però, en el nostre regne efímer de coses que es fonen com una bola de neu. Esclaus del verb *gastar*, partim de la il·lusió que l'horitzó és infinit i així hem après a fer servir el món com una immensa botiga que hem arrasat sense pietat. La Casa Comuna no és només un paradís espoliat per l'acció humana: és el foc de la llar que ens agermana perquè crema per a tothom. Però malgrat la claror fulgurant que avui tenyeix les ciutats de tots els colors de l'or, seguim a les fosques. Els preus del carbó i del gas natural s'han disparat a nivells de rècord i el petroli es cotitza a un preu desorbitat, mentre que la inversió en energia verda és del tot insuficient.

T'has aturat a pensar quantes persones no podran pagar les factures de combustible i d'electricitat i passaran fred aquest hivern, en nom de la pobresa energètica? I ara que ja tenim els carrers guarnits amb tota la lluminària a punt per a Nadal, no et sembla absurd que, en plena crisi dels combustibles, els ajuntaments no hi renunciïn per consciència social i mediambiental?

Aviat també vindrà el Black Friday, una barbàrie més del capitalisme perquè la ruleta de la despesa continuï girant a la velocitat del vertigen. Si vivim en un planeta limitat i finit, per què continuem gastant i comprant tot allò que no ens cal?

Fem que la nostra consciència no sigui una bombeta fosa per l'energia de la hipocresia i que les possessions del nostre present tan salvatge materialista no ens destrueixin. L'emergència climàtica ens urgeix a viure amb menys i ja és hora de dir prou! i frenar. El 26 de novembre, apaga el llum del teu consum i enlluerna't amb el fanal de la veritat, com feia Sòcrates, quan passejava pel mercat i exclamava: «Quantes coses que no necessito!». Llavors trobaràs l'interruptor de la felicitat i veuràs el Regne de Déu que brilla dins teu, com espurnes d'electricitat.